

ОРДЖОНІКІДЗЕВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД МІСТА ЗАПОРІЖЖЯ
69035, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 51, факс: 34-21-02
e-mail: inbox@og.zp.court.gov.ua

14.08.2017 року №1кс/335/2783/2017

Голові Вищої ради правосуддя
п. Бенедисюку І.М.
вул. Студентська, буд.12-а,
м. Київ, 04050

Генеральному прокурору України
п. Луценку Ю.В.
вул. Різницька, буд 13/15,
м Київ, 01601

Голові Ради суддів України
п. Сімоненко В.М.
вул. Липська, буд 18/5
м Київ, 01016

До Громадської ради доброчесності
вул. Механізаторів, буд 9
м. Київ, 03109

**«Доповнення до повідомлення
про втручання в діяльність судді»**

Прошу до спільного розгляду з моєю заявою від 11.07.2017 року №1кс/335/2783/2017 прийняти і наступну інформацію.

Бажаю зазначити, що ознайомившись з моїм повідомленням про чинення тиску на мене як на суддю, поза увагою залишився той момент, що тиск на суддю в зазначеному контексті розділяю на дві форми. Що в свою чергу і потребує належних, а головне ефективних заходів реагування.

Так, на суддю тиснуть з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків або добитися винесення неправосудного рішення, що власне утворює склад злочину, передбаченого ст.376 КК України.

Але! Тиск може бути і у формі «систематичної діяльності», в першу чергу прокурора (скоріш в особі керівника відповідної прокуратури), як незмінного учасника кримінальних проваджень, при цьому не для негайного отримання результату в конкретній справі, а з метою залякування, підпорядкування собі та інше для отримання «правильного результату» у всіх наступних справах, де контроль чи правосуддя здійснює суд, слідчий суддя «під слідством», чи інші судді суду під впливом кричущого «прикладу» (мається на увазі внесення відомостей про суддю до ЄРДР).

А відтак, для прикладу, рішення Ради від 18.07.2017 року по ситуації, що склалася з суддею Ленінського районного суду м. Кіровограда можливо, не досягне належної мети, оскільки вносячи прізвище судді до ЄРДР, як особи яка вчинила злочин, прокурор не мав на меті вплинути на суддю з метою перешкодити виконанню суддею покладених обов'язків, очевидно, і не мав на меті добитися винесення неправосудного рішення, бо на той час суддя уже виконав покладений обов'язок та рішення набрало законної сили.

До піднятого питання, хочу зазначити, що окремим способом прокурорського тиску наряду із внесенням відомостей до ЄРДР є і відверті в супереч встановленим принципам, коментарі судових рішень прокурорами, що нерідко розповсюджуються на офіційних сайтах.

Вхідний № 1584/16-17
" 22 " серпня 2017 р.

Ознайомившись зі змістом статті під назвою: «Наша порада суддям одна: не мовчіть і не прогинайтеся» («ЗІБ» 14.08—31.08.2017), повністю погоджуюсь з шановним з приводу умовно-визначених груп осіб, хто намагається чинити тиск на суд.

Проте, як доповнення хочу зазначити, що ситуація мутує і на даний час не тільки сторони процесу намагаються вплинути на суд за допомогою так званих активістів, такими методами професійно володіють і особи з першої умовної групи.

Останнім, свіжим, прикладом (лише в моїй практиці «п'ятилітки») є випадок коли напередодні місцевий активіст вільно заходить до кабінету та вручає з десяток роздруковок його ж статті: «Запорожжє ніколи не буде Донбасом!!!» (примірники оригіналу долучаю). За змістом статті відомий «пропрокурорською діяльністю» активіст, прославляє очільників прокуратури і тут же поливає брудом судову гілку влади в особі конкретних, «незручних суддів».

Незважаючи на те, що зазначений активіст є потерпілим по кримінальній справі, яка перебуває у моєму провадженні, зазначений вчинок, в силу досвіду, не розцінюю, як тиск конкретно на мене, а саме вважаю «систематичною діяльністю»...

Переконаний, що така діяльність, очевидно, що не навмисно, підриває порядок організації і функціонування судової гілки влади, що очевидно, не посилює Державу в цілому. А відтак, ще раз розділяю думку («ЗІБ» 14.08—31.08.2017) про одну людинку, яка принаймні може прибрати один з важелів впливу.

Приводом же для звернення з даним доповненням до мого повідомлення від 11.07.2017 року про втручання в діяльність стала знову ж діяльність прокуратури уже з приводу мого вищевказаного звернення.

Так, зранку 08.08.2017 року отримав лист Генеральної прокуратури України за підписом в.о. начальника відділу від 25.07.2017 року №17/7 з якого вбачається, що моє повідомлення про тиск зі сторони керівника регіональної прокуратури для перевірки відправлено його заступнику –

Після обідньої перерви, цього ж дня, уже отримав лист-відповідь Прокуратури Запорізької області за підписом в.о. заступника начальника якогось управління від 03.08.2017 року із роз'ясненням мені, яка саме інформація відповідно до вимог Закону вноситься до ЄРДР? та запевненням, що у вищестоящого прокурора все добре, а от у «моїй справі» слідчому надані відповідні вказівки для повного, всебічного та об'єктивного судового розслідування!? Проте, на запевнення цього ж в.о. управління, це не тиск, оскільки «незалежність судді забезпечується особливим порядком притягнення до відповідальності, недоторканністю та імунітетом!»?

Після такої «систематичної діяльності» мені залишається лише зробити «правильні висновки». Не здивуюсь коли після всього будуть «викриті» нові обставини «моєї злочинної діяльності».

Залишається риторичним запитання з якою метою законодавцем покладений на суддів обов'язок у визначений термін повідомляти Генерального прокурора України про тиск, якщо такі повідомлення перевіряються відповідним чином?

На скільки пам'ятаю нова редакція профільного Закону про діяльність прокуратури прямо не забороняє направляти для перевірки скарги та інше підлеглому прокурору, проте такі дії є алогічними та йдуть в розріз зі ст.17 Закону України «Про прокуратуру» від 14.10.2014 року №1697-VII, яка має назву «Підпорядкування прокурорів та виконання наказів і вказівок».

Звертаючись із заявою про втручання я не мав за мету притягнути прокурора до відповідальності, а лише виконував вимоги передбачені ч.4 ст.48 ЗУ «Про судоустрій і статус суддів» №1402-VII від 02.06.2016 року, до всього, перше, як на мою думку, є неможливим до розмежування «форм» тиску про які я зазначав на початку звернення.

Додаток. на 9 арк.
З повагою,

О.Ю.Бойко